

Op te bergen
in de band van
3 november 2004

*de leden van de commissie wordt
verzocht hun eventuele opmerkingen
binnen acht dagen na ontvangst aan
de commissiegriffier mede te delen.*

Verslag

van de vergadering van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie

gehouden op 8 september 2004

INHOUD

Opening	1
Mededelingen	1
Vaststelling agenda	1
Verslagen vergaderingen	1
Ingekomen stukken	1
Rondvraag	1
IPO-aangelegenheden	5
Subsidiebeleid/Algemene subsidie- verordening Drenthe 2004	5
Wijziging Verordening rechtspositie staten- en commissieleden	13
1e, 2e, 3e wijziging begroting 2004	15
Jaarverslag 2003 Awb-commissie	18
Brief van de Stuurgroep Noordelijke Reken- kamer van 6 augustus 2004, inzake tussen- rapportage	19
Brief van 27 juli 2004, van de leden Baas en Kaal van het parlementariërsforum NHI, inzake Hanse Passage project: "Best practices for regional parliaments"	21
Sluiting	22
Toezeggingen	23

STATENCOMMISSIE BESTUUR, FINANCIËN EN ECONOMIE

Verslag van de vergadering van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie, gehouden op 8 september 2004 in het provinciehuis te Assen.

Aanwezig:

H. Zomer (voorzitter)
H. Baas (ChristenUnie)
L. Bomhof (VVD)
A.H.J. Dohle (VVD)
A. Haar (D66)
F.A.J. Harleman (GroenLinks)
H. Holman (CDA)
A. Huizing (PvdA)
M.H. Jakobs (PvdA)
C.H. Kloos (Drents Belang)
J. Langenkamp (GroenLinks)
H.P.K.M. Looman (PvdA)
mevrouw A.H. Mulder (CDA)
mevrouw N. Nieuwenhuizen (OPD)
J.G. van Pijkeren (Fractie De Jong)
G. Roeles (VVD)
E.A. Rougoor (PvdA)
J.P. Sluiter (D66)
E.R. Veenstra (PvdA)
mevrouw G. de Vries-Leggedoor (CDA)
A. Wendt (ChristenUnie)

Verder aanwezig:

Joh. Dijks (VVD, gedeputeerde)
J.H. Schaap (PvdA, gedeputeerde)
A.H.J. Beumers (Drents Belang)
E. Hemsteede (PvdA)
mevrouw W.M.L. Mastwijk-Beekhuizen (CDA)
mevrouw H. Kempe-Foekens (ChristenUnie)
mevrouw J. Stapert (commissiegriffier)

Met kennisgeving afwezig:

K.N. Blanksma (GroenLinks)
mevrouw A.H. Mulder (CDA)
J.G. van Pijkeren (Fractie De Jong)
G. Wieringa (Drents Belang)

1. Opening

De VOORZITTER opent om 14.00 uur de vergadering en heet in het bijzonder de heer Haar welkom.

2. Mededelingen

De VOORZITTER deelt mee dat mevrouw Mulder en de heren Blanksma, Van Pijkeren en Wieringa zich voor het bijwonen van de vergadering hebben afgemeld. De heer Kloos vervangt de heer Wieringa en de heer Harleman vervangt de heer Blanksma.

Spreker vraagt de leden die op 5 oktober het bezoek aan de zweeftrein in Lathen willen bijwonen dit zo spoedig mogelijk aan de commissiegriffier te laten weten. Hij vraagt de commissie of er bezwaar tegen is dat ook leden van gedeputeerde staten (GS) en enkele managers de reis naar Lathen meemaken.

De VOORZITTER constateert dat hiertegen geen bezwaar bestaat.

3. Vaststelling van de agenda

De agenda wordt conform het ontwerp vastgesteld.

4. Verslagen vergaderingen 19 mei 2004, 16 juni 2004 en RIM/BFE van 23 juni 2004

De heer DIJKS merkt naar aanleiding van zijn toezegging op pagina 4 van het verslag van 19 mei 2004 dat hij de criteria voor het houden van een hoorzitting zou toesturen, zo die er al mochten zijn, dat die criteria er niet zijn. Als het om een normale zaak gaat, wordt geen hoorzitting gehouden, behalve wanneer een van de omwonenden daarom vraagt. Bij gevoelige zaken wordt altijd een hoorzitting georganiseerd.

Vervolgens worden de verslagen conform het ontwerp vastgesteld.

5. Ingekomen stukken

De heer HUIZING verzoekt om agendering voor de volgende vergadering van ingekomen stuk A.2.

De VOORZITTER merkt op dat dit verzoek goedgekeurd is.

6. Rondvraag

De heer VEENSTRA vindt het prima dat het college het ondernemingsplan van de BVO Emmen heeft teruggestuurd, maar vraagt zich af of het college in deze zaak niet te veel op de voorgrond treedt. Moet het niet veel meer een zaak van de gemeente Emmen en de BVO zijn?

In de motie die de raad van Emmen in mei heeft aangenomen, staat dat er een nieuwe Raad van Commissarissen moet komen die een ondernemingsplan moet maken. Ook dat was waarschijnlijk al een reden om het toegezonden ondernemingsplan terug te sturen.

Gaat het bedrag van € 2 miljoen niet te veel een eigen leven leiden?

Hoe ziet wat het college betreft de procedure er nu verder uit?

De heer HOLMAN is ook nieuwsgierig naar wat er gaat gebeuren, nu het college twee voorstellen kennelijk te licht heeft bevonden. Wanneer kunnen de staten zich over dit punt uitspreken?

De heer SLUITER vraagt of het college ook een termijn heeft gesteld waarbinnen nog afspraken kunnen worden gemaakt.

De heer LANGENKAMP heeft ergens de datum 15 december gelezen, terwijl de staten bij de begrotingsbehandeling die twee miljoen ook wel ergens anders voor zouden kunnen reserveren. Spreker vraagt het college van provinciale staten (PS) over deze kwestie wat proactiever te informeren.

De heer DIJKS erkent dat in de berichtgeving over de BVO de provincie op de voorgrond staat, maar dat dit onterecht is. Al voor de vakantie heeft het college de gemeente Emmen de suggestie gedaan de heer Huiskes in te huren. De gemeente heeft hieraan geen gehoor gegeven en heeft zelf een ondernemingsplan gemaakt. Dat plan is door het college te licht bevonden en daarna heeft de gemeente, via sprekersbemiddeling, de heer Huiskes wel ingeschakeld. De heer Huiskes is daarna in opdracht van de gemeente aan het werk gegaan. Het college is bereid om, ter vergroting van het draagvlak van de BVO, € 1,5 miljoen aan

de gemeente Emmen te lenen en onder bepaalde condities € 0,5 miljoen te schenken. Over die condities wordt nog onderhandeld. Het college wil eerst weten hoe Emmen het allemaal denkt te regelen. Zodra het college de plannen van Emmen heeft ontvangen, worden ze, met de mening van het college daarover, aan de staten voorgelegd. Om de staten er in december over te kunnen laten beslissen, moet het voorstel voor 1 oktober bij GS liggen. Het college wijst de gemeente voortdurend op haar verantwoordelijkheid.

De heer VEENSTRA constateert dat de staten nog op geen enkele manier gebonden zijn en dat het bedrag van €2 miljoen nog niet is onderbouwd.

De heer HOLMAN maakt uit het feit dat het eerste businessplan is afgewezen op dat moeilijk aan de gestelde voorwaarden kan worden voldaan. Is het na alles wat er al is gebeurd nog wel mogelijk met een goed onderlegd verhaal te komen?

De heer LANGENKAMP vraagt of het afgewezen plan wel aan het hele college is voorgelegd.

De heer SLUITER vraagt hoelang het punt nog kan blijven hangen. Kan Emmen bijvoorbeeld nog half november met een plan komen waarna de staten in februari een besluit nemen? Is Emmen wel een termijn gesteld?

De heer DIJKS zegt dat de staten nog aan niets gebonden zijn. Het college is bereid onder bepaalde condities € 0,5 miljoen te schenken en € 1,5 miljoen te lenen. De gemeente heeft juist de schenking nodig om de saneringsoperatie te doorlopen. Bij leningen aan gemeenten die bestemd zijn voor BVO's en waarbij niet aan bepaalde voorwaarden is voldaan, is er sprake van ongeoorloofde staatssteun. Aan die voorwaarden zal worden getoetst.

De heer HOLMAN zegt dat het erom gaat of er nog wel argumenten te vinden zijn om de schenking te rechtvaardigen.

De heer DIJKS zegt dat de gemeente die moet aandragen en dat het college die zal beoordelen. Als de BVO een bepaald bedrag aan huur moet

betalen, moet uit de begroting blijken dat dit bedrag opgebracht kan worden.

De gemeente Emmen heeft haast. Als de steun van de provincie rond is, wordt overgegaan tot betaling van de crediteuren. Het is aan Emmen om die crediteuren lang genoeg stil te houden. Als de schenking van € 0,5 miljoen er niet komt, zal de club wel niet op de fles gaan, maar Emmen moet als de wiedeweerga voor een goed plan zorgen. Als dit plan later dan 1 oktober wordt ingediend, schuift alles door.

De heer SLUITER vraagt of de provincie ook een sluitingstermijn aanhoudt.

De heer DIJKS zegt vast te houden aan de termijnen die statenstukken doorlopen.

De heer SLUITER vraagt of wanneer Emmen pas over vier maanden met een verhaal komt, de gemeente nog steeds welkom is, of dat er voor de provincie na een bepaalde datum andere prioriteiten zijn.

De heer DIJKS zegt dat, omdat Emmen heeft laten weten haast te hebben, het college heeft gezegd dat de plannen er voor 1 oktober moeten zijn. Als Emmen later komt, is het blijkbaar niet zo urgent en zal het college naar bevind van zaken handelen.

Spreker wijst erop dat ook wanneer in de media de naam van een collegelid wordt genoemd bij een bepaalde zaak, het altijd om collegebeleid gaat.

De heer LANGENKAMP constateert dat het dus niet zo is dat, omdat de heer Dijk het zo'n slecht rapport vond, het niet ter bespreking in GS is voorgelegd.

De heer SCHAAP wijst erop dat ieder collegelid de afweging maakt of het wel verantwoord is een bepaald stuk aan het college voor te leggen, hetgeen niet wil zeggen dat er onderling niet over gesproken wordt.

De heer DIJKS merkt op dat niet alleen de leuke maar ook de onaangename boodschappen gebracht moeten worden.

De heer HOLMAN hecht eraan dat het onderwerp nog dit jaar wordt afgekaart. Hij vraagt de commissie uit te spreken dat als Emmen wat wil, het ervoor moet zorgen dat er voor 1 oktober een plan ligt.

De VOORZITTER wijst erop dat het eigenlijk niet de bedoeling is dat een discussie ontstaat.

De heer DOHLE vindt dat het stellen van een termijn niet aan de orde is. Het zal Emmen wel duidelijk zijn dat zijn positie niet sterker wordt naarmate het allemaal langer duurt.

De heer VEENSTRA denkt dat het al heel moeilijk zal zijn 1 oktober te halen. Hij vindt het daarom niet reëel een harde datum te noemen.

De heer HOLMAN vindt besluiteloosheid de politiek geen goed doen. Moeten de staten dit allemaal maar laten gebeuren?

De heer VEENSTRA merkt op dat de provincie nu op een goed verzoek wacht.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN wijst erop dat dan iedereen wel met een goed verzoek kan komen. Bij de begroting worden de kaders gesteld en daarom is zij het met de heer Holman eens.

De heer DOHLE meent dat er altijd een open oor moet zijn voor goede verzoeken van wie dan ook. Dit betekent niet dat die verzoeken altijd moeten worden ingewilligd. Hij wil de deur absoluut niet dichtdoen. Het kan toch niet zo worden dat na de zomer geen verzoeken meer kunnen worden ingediend?

De VOORZITTER constateert weinig draagvlak voor het idee van de heer Holman.

De heer HOLMAN stelt vast dat de coalitiepartijen het idee niet steunen.

De heer DOHLE merkt op dat de directeur van de Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij, de heer Migchelbrink, heeft voorgesteld voor het Drentenieren een meer beleidsmatige opvang te creëren vanwege de voordelen op het gebied van de economie en de zorg. Moet de reactie van de heer Schaap zo worden uitgelegd dat het college niet welwillend zal reageren op voorstellen hiertoe

vanuit de markt? Zo ja, welke afweging ligt dan aan die reactie ten grondslag?

De heer SCHAAP antwoordt dat de eerste afweging is gemaakt in het onlangs vastgestelde Provinciaal omgevingsplan (POP). De heer Migchelbrink zei dat in Drenthe specifiek ten behoeve van het Drentenieren dorpen zouden moeten worden gebouwd en dat vindt het college een on-Nederlandse oplossing voor het zogenaamde huisvestingsprobleem van rijke mensen. De gedachte om te bekijken of en hoe kan worden ingespeeld op de wensen van ook rijke mensen die in de toekomst zorg nodig hebben, is heel wat anders dan het idee om in Drenthe goudkusten te realiseren voor een specifiek groep die zich enigszins zal afscheiden van de Drentse samenleving. De integratiediscussie laat spreker nu maar even buiten beschouwing. Maar ook voor dit punt geldt dat de discussie binnen het college niet schriftelijk is voorbereid.

De heer DOHLE is het eens met de opmerking van de heer Schaap over aparte dorpen. Maar aan de andere kant zitten er veel voordelen aan het zorgen voor een goede opvang. Nu worden her en der in Drenthe huizen opgekocht, terwijl het beter is het Drentenieren te clusteren.

De heer LANGENKAMP zegt bij de behandeling van het POP aan het college te hebben gevraagd welke bevolkingsgroepen Drenthe aan wil trekken en op grond waarvan. Dit punt heeft hij juist in het POP gemist.

De heer SCHAAP heeft niet in het POP kunnen vinden dat op de Dwingelder hei een bungalowpark voor rijke mensen kan worden gebouwd.

De heer LANGENKAMP merkt op dat de vraag was of wordt uitgegaan van een stabiel aantal inwoners, of dat bevolkingsgroepen van buiten Drenthe worden aangetrokken.

De heer SCHAAP is ervan overtuigd dat die vraag in de discussie over het POP wel is beantwoord. Als het antwoord niet is gegeven, had de heer Langenkamp door moeten vragen.

De heer HUIZING roept de staten op om op 15 september in groteren getale naar Den Haag te gaan.

De heer LANGENKAMP merkt op dat uit juridisch onderzoek blijkt dat de provincie niet-ontvankelijk is in de m.e.r.-procedure die nu met betrekking tot het Europark loopt. In december 2003 heeft GroenLinks hierover vragen gesteld, waarbij erop is gewezen dat wat daar gebeurt eigenlijk helemaal niet kan. Heeft het college ervoor gezorgd dat er geen schadeclaims richting de provincie komen, nu de provincie Westo wel het traject heeft laten gaan bij het opstellen van de richtlijnen van de m.e.r. en de provincie nu zegt dat Westo bij een andere partij moet zijn.

De heer DIJKS zegt dat het in december ging om het bouwen van een afvalverbrandingsinstallatie (AVI), terwijl het punt nu is dat een grensoverschrijdende inrichting niet op de grens mag worden gebouwd, waarbij het niet uitmaakt of het een AVI is of een koekjesfabriek. Op grond van een uitspraak van het Europese Hof was bekend dat er veel juridische haken en ogen zouden zijn en bij de start van de procedure is daarom gemeld dat een onderzoek naar deze zaken zou worden ingesteld. De initiatiefnemer was dus op de hoogte en is daarom ook niet helemaal verrast. Van claims is geen sprake.

De heer LANGENKAMP wijst erop dat twee jaar geleden al bekend was dat er problemen waren met de afstemming van regelgeving, want toen liep een andere ondernemer die zich daar wilde vestigen, tegen hetzelfde probleem aan. Dat heeft er niets mee te maken of Westo dit allemaal had moeten weten. De provincie had, voordat Westo het traject in ging, moeten laten weten dat het allemaal weinig nut zou hebben, omdat de provincie niet de overheid was waar het bedrijf moest zijn. Dat was twee jaar geleden al bekend.

De heer DIJKS ontkent dit, want het gaat nu om een bedrijfsactiviteit die in twee landsdelen wordt gebouwd. In januari heeft het Europese Hof hierover een uitspraak gedaan en die heeft het college nog weer eens laten onderzoeken. Als het college het twee jaar geleden al wist, had het dit niet hoeven laten onderzoeken.

De heer LANGENKAMP zegt dat in de schriftelijke vragen van december 2003 sprake is van grensoverschrijdend en het Europese gelijkheidsbeginsel. Het antwoord was toen dat het bedrijf bij de provincie moest zijn.

De heer DIJKS zegt dat het toen om de milieuwetgeving ging, terwijl het nu gaat om het bouwen van één inrichting op twee landsdelen.

De heer LANGENKAMP merkt op dat het college nu zegt niet ontvankelijk te zijn voor de m.e.r. die wordt aangevraagd.

De heer DIJKS zegt dat het om de vergunningaanvraag gaat.

De heer BOMHOF merkt op dat wanneer de heer Langenkamp het rapport leest, hij tot de conclusie zal komen dat zijn vragen volstrekt irreëel zijn. Het is allemaal heel anders.

De heer DIJKS zegt dat de staten een brief met nadere informatie hierover zullen ontvangen.

7. IPO-aangelegenheden

Stukken ALV-IPO van 16 september 2004; Jaarplan 2005 en Nota Ruimte

De heer VEENSTRA zegt dat de stukken geen punten bevatten die op dit moment besproken dienen te worden.

8. Statenstuk 2004-146; Subsidiebeleid/ Algemene subsidieverordening Drenthe 2004

De heer HARLEMAN merkt op dat zijn fractie op 19 mei nogal wat bezwaren heeft geuit tegen de voorgestelde subsidieverordening, maar na het antwoord dacht hij hierover wel met het college eens te kunnen worden.

Spreker blijft erbij dat de inbreng van de heer Van Vugt volstrekt overbodig was en hij verzoekt het college dan ook erg kritisch te zijn bij het inhuren van externen.

GroenLinks houdt aarzelingen bij de wachtgeldregeling, al is die in theorie nu goed geregeld. Daarmee geeft de fractie de ASV het voordeel van de twijfel. In de praktijk moet blijken of het een nuttig instrument is. Wel moet het onderzoeksbureau na twee jaar evalueren of het instrument echt aan de verwachtingen voldoet.

De heer SLUITER complimenteert het college met de uitvoerige Memorie van antwoord. Het was heel bevredigend te constateren hoe helder het

college heeft gereageerd op de ingebrachte bezwaren, bedenkingen en kritische kanttekeningen. Het is een prettig leesbaar stuk, omdat op vele punten de dingen klip en klaar bij de naam genoemd worden.

Hoe staat het met het gesprek met de groene organisaties, die een toch wat bijzondere positie hebben? Heeft dat gesprek al plaatsgevonden, of zit het er snel aan te komen?

Uit de wijze waarop het college op de bedenkingen met betrekking tot de wachtgelden heeft gereageerd, put spreker het vertrouwen dat een eventuele wachtgeldproblematiek in goed overleg wordt opgelost.

In het nieuwe model zijn GS verantwoordelijk en bevoegd om subsidie te verstrekken, waarna PS een controlerende taak hebben. Hieruit blijkt wel dat er écht dingen veranderen.

De heer BAAS vindt de voorliggende verordening een bruikbaar instrument voor de komende periode. Hij dringt wel aan op enige voorzichtigheid bij het implementeren van de marktconformiteit, dus aanbesteding. Waarderingssubsidies mogen per se niet structureel worden, maar de groene organisaties zeggen terecht dat delen van hun werk niet zozeer te maken hebben met de relatie opdrachtgever/opdrachtnemer als wel met het bewustwordingsproces in algemene zin.

Nu moet worden afgewacht hoe een en ander in de praktijk werkt. Gaat het niet goed dan worden de staten wel door de organisaties aan het vestje getrokken.

De heer ROUGOOR wijst erop in de commissievergadering van 19 mei al positief te zijn geweest over de basiselementen prestatiesubsidie en jaarlijkse toetsing. Er is toen wel veel aandacht gevraagd voor het invoeringstraject.

Na de commissievergadering zijn nog een expertmeeting en een forum over de ASV georganiseerd, waarop de opvattingen van de budgetinstellingen zijn gepeild. De conclusie van de PvdA is dat de provincie met deze ASV op de goede weg is. De verordening herstelt heel duidelijk het primaat van de politiek en zet het bestuur als opdrachtgever heel duidelijk aan het roer. Het gaat om een grote operatie met grote consequenties voor de werkwijze van zowel de betrokken budgetinstellingen als de provinciale organisaties. Sprekers fractie heeft er begrip voor dat de basisprincipes van de nieuwe verordening de nodige

huiver oproepen bij de instellingen, maar de duidelijke politieke keuze die aan de ASV ten grondslag ligt, wordt door haar nadrukkelijk onderschreven.

De provincie is er wel niet om instellingen in stand te houden of hun continuïteit te garanderen, maar dat neemt niet weg dat de provincie eventuele negatieve effecten van het gewijzigde subsidiebeleid goed in het oog moet houden, vooral voor instellingen met grote aantallen vrijwilligers. Dat is ook de mening van deskundigen op het gebied van marktwerking en administratieve lastendruk. De verordening geeft het college het mandaat subsidies toe te kennen, maar waar organisaties als gevolg van het gewijzigde beleid het loodje dreigen te leggen, wil de PvdA in navolging van aanbeveling 4 uit het NNBT-rapport, dat de staten de beslissing van het college van tevoren toetsen. PS zouden op de prestatie-indicator, dat is het subsidiebedrag gedeeld door de omzet van de instelling, moeten kunnen sturen.

De PvdA is niet voor een structurele waarderingsubsidie, omdat zoiets haaks staat op de systematiek van de verordening. De fractie is wel voor een versterking van de controlerende taak van PS.

Sprekers fractie ziet marktwerking niet als een zelfstandige na te streven waarde; het is geen doel an sich. Concurrentie moet leiden tot een betere prijs-prestatieverhouding van de geleverde diensten. Wel verwacht de fractie een betere oriëntatie van de budgetinstellingen op de wensen van de opdrachtgever. Het is goed ook de kosten van de marktwerking te blijven volgen en daarom zou de verhouding van de kosten van acquisitie - offertes en dergelijke - tot het subsidiebedrag ook een prestatie-indicator kunnen zijn.

De PvdA adviseert ook de markt goed in kaart brengen en goed inzicht te verwerven in wat de budgetinstellingen aan expertise in huis hebben. Als dan een leefbaarheidsonderzoek moet worden uitgevoerd, is bekend welke expertise in huis is en is beter te bepalen waar aanbesteding zinvol is. Verschillende partijen en organisaties hebben hun zorgen geuit over de administratieve lastendruk van het sturen op prestatie-indicatoren. Daarom moet het aantal indicatoren beperkt gehouden worden. Het is ook goed de kosten van de overhead af te zetten tegen het subsidiebedrag. Dan is tevens duidelijk hoeveel het verzamelen van prestatie-indicatoren in verhouding tot de provinciale subsidie mag kosten.

De PvdA stelt voor de verschillende prestatie-indicatoren als het gaat om leefbaarheidsonderzoeken in het Sociaal rapport Drenthe op te nemen. Aan de hand daarvan kan dan gemonitord worden.

De heer BOMHOF vraagt zich af wat dit allemaal met de ASV te maken heeft. Het gaat nu om het instrument waarmee het beleid vormgegeven moet worden; het beleidsinhoudelijke verhaal hoort in een andere commissie thuis.

De heer ROUGOOR zegt dat het hem om de systematiek gaat. De ASV is bedoeld om beleid uit te besteden en om de maatschappelijke effecten van dat beleid te toetsen. Het gaat er uiteindelijk om welke effecten maatregelen hebben. De Drentse burger moet ervaren dat als gevolg van provinciaal beleid zijn situatie concreet verbetert.

De ASV bestaat uit een drietal beleidsinstrumenten: de prestatiesubsidie, de aanbesteding en de waarderingssubsidie. Het college zegt dat waar dat mogelijk is naast het prestatie-model ook het aanbestedingmodel gehanteerd zal worden, maar in welke verhouding zullen de verschillende subsidievormen gebruikt gaan worden? Het college heeft hier toch wel een voorstelling van? Hoe denkt het college bijvoorbeeld het middel van waarderingssubsidies te hanteren? Zijn hier voorbeelden van?

De heer HARLEMAN wijst erop dat PS daar over gaan. De staten stellen de budgetten vast en geven het college daarmee het kader aan.

De heer ROUGOOR merkt op dat ook de heer Sluiter al constateerde dat in feite het college de subsidies toekent en dat de staten daarin alleen een rol hebben als het om meerjarige afspraken gaat.

De heer HARLEMAN herhaalt dat de staten bij de begrotingsbehandeling de bedragen vaststellen. Als de staten voor sociaal-cultureel werk € 1 miljoen beschikbaar stellen dan heeft het college vervolgens alle mogelijke vrijheid. Hoe meer de bedragen gespecificeerd worden, hoe minder vrijheid het college heeft.

De heer ROUGOOR meent, ook al heeft hij daar later niets over te zeggen, toch wel te kunnen vragen hoe het college bepaalde middelen denkt

te hanteren. Hij wil zich een beeld vormen van hoe de ASV in de praktijk gaat werken.

De invoering van de ASV zal een grote operatie zijn, die grote invloed heeft op een deel van de beleidsuitvoering.

Het gehanteerde prestatie-model biedt met de outputsturing en een jaarlijkse toetsing van prestaties goede mogelijkheden om de kwaliteit van het beleid te verbeteren. Kwaliteit is niets meer dan de verhouding tussen prijs en prestatie van product of dienst. In het bedrijfsleven gaan opdrachtgevers in toenemende mate partnerschappen aan met leveranciers van diensten en rollen zij hun kwaliteitsfilosofie in de keten uit. Kwaliteitssystemen als ISO 9000 zijn een goed hulpmiddel om een instelling te prikkelen tot voortdurende verbetering van de kwaliteit. Kwaliteitsverbetering is een continu proces, waarvoor de afnemer van de diensten net zo verantwoordelijk is als de instelling die ze voortbrengt. Is het voorstelbaar dat de provincie kwaliteitscertificering gaat opleggen aan grote professionele budgetinstellingen? De kosten van dergelijke investeringen in de kwaliteit zouden wel eens veel lager kunnen zijn dan de kosten van affaires zoals die met het NNBT.

De heer BOMHOF vraagt of de PvdA met een wijzigingsvoorstel komt om te regelen dat PS kunnen meebeslissen als een instelling het loodje dreigt te leggen.

De heer ROUGOOR zegt zich te hebben gebaseerd op aanbeveling 4 van het rapport over het NNBT, waarmee het college heeft ingestemd. Het gaat dan om meerjarige subsidies waarmee het voortbestaan van een instelling in het geding is.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN deelt mee dat haar fractie akkoord gaat met de ASV, omdat zij altijd voorstander was van een zakelijke benadering bij het toekennen van subsidies.

Als het om wachtgelden gaat, zijn voor het personeel van het Drents Museum en Drents Plateau afspraken gemaakt. Gaat het daarbij om detacheringen en om welke periode gaat het, of zit de provincie daar voor altijd aan vast?

Heeft het overleg met de groene organisaties al plaatsgevonden? Zo niet, is daarvoor een tijdpad afgesproken en is er nog wel ruimte om dat overleg te voeren? Er moeten immers ook op dat gebied meetbare doelstellingen geformuleerd worden.

Bij invoering van de ASV zal een aantal subsidie-regelingen aangepast moeten worden. Wordt daaraan al gewerkt, en zo ja, hoe loopt dat? In artikel 3 staat dat GS jaarlijks verslag moeten uitbrengen aan PS opdat die hun controlerende functie kunnen uitoefenen. Wanneer kunnen PS het eerste jaarverslag over de ASV tegemoetzien?

De heer BOMHOF meldt dat zijn fractie zeer content is met de verordening, mede omdat goed is gereageerd op de door de fractie ingebrachte aandachtspunten.

Spreekster steunt het verzoek van GroenLinks om een evaluatie na twee jaar, want er is wel een kans dat er iets mis gaat bij de aanvraag en financiële verslaglegging van incidentele waarderingssubsidies. Het argument dat het aanvraagformulier voor incidentele en prestatiesubsidies hetzelfde is, is dat een aanvraag om een waarderingssubsidie best eens een aanvraag voor een prestatiesubsidie kan blijken te zijn. Het lijkt spreker goed mogelijk dit al in het voortraject duidelijk te maken.

Artikel 19 is nogal ongeclausuleerd en zou als het om een incidentele waarderingssubsidie gaat best wat anders geformuleerd kunnen worden.

Voorals het om eenjarige subsidies gaat, vreest spreker een grote bureaucratische rompslomp, niet alleen voor het ambtelijk apparaat maar ook voor de instellingen. Waarom zou een besluit niet voor bijvoorbeeld drie jaar kunnen gelden, waarbij zo nodig de gelden per jaar worden uitgekeerd en zou niet kunnen worden bepaald dat bij het niet nakomen van de afspraken het bedrag voor het volgende jaar niet wordt verstrekt? Hoe denkt het college over deze suggestie om het allemaal wat soepeler te laten verlopen?

De heer HARLEMAN wijst erop dat ook het college zegt dat wanneer in de meerjarenbegroting bedragen zijn opgenomen, die bedragen per jaar worden uitgekeerd, maar dat ervan uitgegaan kan worden dat het bedrag er volgend jaar ook komt, tenzij er iets heel geks gebeurt. Voor de preferentie instellingen wordt daarmee de procedure niet veel anders dan die nu al is.

De heer BOMHOF zegt dat als het werkelijk zo is, een van zijn zorgen is weggenomen.

Een interessant punt is de scheiding tussen subsidietoekenning en controles. Het is belangrijk dat de subsidieverlener niet ook gaat monitoren en

controleren maar dat daarvoor een aparte unit binnen het apparaat komt. Hoe denkt het college hierover?

De Algemene wet bestuursrecht(Awb)-commissie had enkele bezwaren tegen de huidige verordening. Zou het daarom niet goed zijn die commissie deze ontwerpverordening op haar juridische merites na te laten lopen? Eventuele aanmerkingen hoeven niet tot vertraging van de inwerkingtreding leiden, maar kunnen bij de eerstvolgende evaluatie meegenomen worden.

De heer BEUMERS meent dat eenieder zich in het cultuurbeleid thuis moet voelen, terwijl nu bepaalde bevolkingsgroepen niet mee kunnen doen. Zo loopt het aantal deelnemers aan het muziekonderwijs drastisch terug, omdat mensen met een inkomen tot modaal het bijna niet meer kunnen betalen. Dat geldt ook voor andere uitingen van cultuur. Het zou goed zijn wanneer in het statenstuk rekening werd gehouden met de recessie.

De VOORZITTER wijst erop dat nu het instrument ASV aan de orde is en niet de subsidieverlening aan instelling A, B of Q. Hij verzoekt de heer Beumers bij het aan de orde zijnde onderwerp te blijven.

De heer BEUMERS is van mening dat een voorbereidingstijd van dertien weken (artikel 14, eerste lid) te kort is. Zoals het artikel nu luidt, moet meteen na het indienen van de subsidieaanvraag met de activiteit begonnen worden.

Op grond van het gestelde in artikel 16 is voorfinanciering noodzakelijk, omdat de subsidieaanvraag pas dertien weken na de realisering van de activiteit kan worden ingediend. Dit schept een precedent om niet te subsidiëren, want de instelling was immers zelf in staat de activiteit te financieren.

Hoe kan op de prestatie worden afgerekend? Criteria voor kwaliteit en kwantiteit zijn moeilijk vast te stellen.

Hoe zit het met de kosten? Er moet een jaarverslag geschreven worden en er moet een accountantsonderzoek komen. Een jaarverslag kost al gauw duizenden euro's.

Zoals de ASV nu luidt, kunnen kleine instellingen geen beroep meer op subsidies doen. Voor de administratie zou in de subsidie een apart bedrag beschikbaar moeten zijn.

De heer KLOOS vindt het goed dat voor subsidies bepaalde zaken worden geregeld. Met een verordening hiervoor is dan ook niets mis, al moet natuurlijk wel gelet worden op het effect van zo'n verordening. De vraag is in hoeverre organisaties daardoor in de knel komen. Verschillende organisaties, waaronder de ouderenbonden, hebben al laten weten door deze ASV in de knel te komen. Is al een inventarisatie gemaakt van de effecten van deze verordening? Het gaat uiteindelijk wel om een bezuinigingsactie, want anders is het niet nodig het allemaal zo precies te regelen. Spreker vraagt zich af of het ook mogelijk is subsidies aan te besteden. Verschillende organisaties kunnen dan op een bepaalde doelstelling inschrijven.

De heer SCHAAP vraagt of de heer Kloos de verordening wel helemaal gelezen heeft en niet een paar hoofdstukken heeft overgeslagen.

De heer KLOOS wijst erop dat om onduidelikheden hierover weg te nemen, de ASV duidelijker moet worden geformuleerd.

Spreker breekt een lans voor de organisaties die in de knel dreigen te komen. Het heeft hem overigens verbaasd dat het hele stuk is opgehangen aan de zinsnede: "De provincie heeft namelijk haar eigen doelstellingen." Immers, niet de provincie heeft die doelstellingen, PS formuleren die namens de burgers.

De heer HOLMAN vindt de voorliggende ASV een goed stuk om mee aan het werk te gaan. De lijn van het college om kritisch te kijken naar een zinvolle besteding van het geld, onderschrijft hij, want het betekent dat heilige huisjes vanuit het verleden nu ook besproken kunnen worden.

In de communicatie is er wel wat misgegaan. Het simpel opleggen van een bezuiniging aan een instelling, roept natuurlijk wel wat reacties op. Het is verstandiger duidelijk aan te geven welke waar de provincie voor haar geld wil hebben. Zo zou tegen de Milieufederatie kunnen worden gezegd dat de provincie haar werk waardeert, maar dat de helft van het budget binnen vier jaar maar elders moet worden gehaald. Het is goed dat de Milieufederatie groene kandidaten voor de waterschapsverkiezingen promoot, maar dan niet met provinciaal geld.

Als het om de waarderingssubsidies voor vrijwilligersorganisaties gaat, sluit spreker zich aan bij

het standpunt van de PvdA. Veel van die organisaties, die heel waardevol zijn voor de Drentse samenleving, staan of vallen met een bijdrage. Het CDA waardeert het dat het bloemencorso Eelde € 10.000,- krijgt, maar dat kan bij een waarderingssubsidie, vanwege de grote bijdrage aan de cultuur in Drenthe, blijven. Het moet allemaal niet ingewikkelder worden gemaakt dan het al is.

Het CDA wil dat het college in zijn rapportage duidelijk aangeeft welke waar de provincie voor haar geld krijgt. Alleen dan zijn de staten in staat er überhaupt een mening over te hebben en eventueel kaderstellend bezig te zijn.

De heer SCHAAP is blij dat PS het eens zijn met de filosofie van de ASV: een wat meer zakelijke subsidierelatie met instellingen en initiatiefnemers. De PvdA wees erop dat er drie mogelijkheden zijn om te subsidiëren: via prestatiesubsidies, waarderingssubsidies en aanbesteding. Het is niet zo dat het college ernaar streeft 40% van de totale hoeveelheid middelen voor CWZ via een aanbestedingsprocedure weg te zetten. In dit verband moeten de woorden "Daar waar mogelijk" gelezen worden als "Als het mogelijk is". De keerzijde van het aanbesteden is een verhoging van de administratieve lasten voor degenen die aan de aanbestedingsprocedure meedoen en daarom zal met het inzetten van die procedure verstandig moeten worden omgegaan. Die procedure is dus geen doel op zich.

De heer ROUGOOR vraagt hoe het college de ASV dan voornamelijk ziet: als een prestatie-model of als een aanbestedingsmodel.

De heer SCHAAP denkt dat in de praktijk het overgrote deel van de subsidies prestatiesubsidies zullen zijn. De komende tijd zal heel hard gewerkt moeten worden om een heldere omschrijving van alle prestaties te krijgen. De instellingen vinden het ook tijd worden dat dit gebeurt. Prestatiesubsidies zullen dus het belangrijkste deel zijn, aanbesteding kan en waarderingssubsidies moeten de uitzondering op de regel zijn. Als op een bepaald moment iets onverwachts gebeurt of een organisatie komt hopeloos in de problemen, terwijl iedereen het erover eens is dat die organisatie wel moet blijven bestaan, dan kan een waarderingssubsidie worden verstrekt.

De heer ROUGOOR stelt vast dat die subsidie niet gekoppeld hoeft te zijn aan een programma-lijn.

De heer SCHAAP bevestigt dit. Zo'n subsidie wordt uit waardering verstrekt, los van elk beleid. Het kan dus buiten alle programma's om.

Mevrouw MASTWIJK vraagt of wanneer de Vrouwenadviescommissie een waarderingssubsidie aanvraagt, die ieder jaar opnieuw kan worden toegekend omdat zonder subsidie die commissie niet kan voortbestaan.

De heer SCHAAP wijst erop dat ook voor waarderingssubsidies geldt dat zij per definitie eenjarig zijn. Er moet wel een reden zijn waarom de provincie besluit tot het verstrekken van een waarderingssubsidie. De staten zullen echter geen Nota waarderingssubsidies krijgen, waarin criteria voor het verkrijgen van zo'n subsidie zijn opgenomen. Een waarderingssubsidie is een uitzondering op de regel en is bedoeld om snel en adequaat in te spelen op niet voorziene ontwikkelingen, die bovendien niet direct in het provinciale beleid thuishoren. Was het laatste wel het geval dan zou een prestatiesubsidie kunnen worden toegekend.

De heer HOLMAN merkt op dat zijn fractie al eerder heeft aangegeven een bedrag van één of twee ton te willen te reserveren voor kleine instellingen.

De heer SCHAAP wijst erop dat onderscheid moet worden gemaakt tussen de ASV als een puur juridisch instrument en het beleid van de Contourennota en de Cultuurnota. Op grond van die nota's zal het CDA waarschijnlijk andere afwegingen maken dan de andere fracties. Maar dat heeft niets te maken met de ASV, waarin drie mogelijkheden zijn opgenomen. Het toepassen van die mogelijkheden is beleid.

De heer BAAS wijst erop dat wanneer het gaat om maatschappelijke bewustwording, een organisatie, bijvoorbeeld de Milieufederatie, daar tot sint-juttemis mee bezig is. Op de resultaten van dat werk kan een instelling bijna niet afgerekend worden en dus kan er geen sprake zijn van een prestatiesubsidie. Zo'n instelling zou dan elk jaar een waarderingssubsidie moeten krijgen. Hoe wordt daarmee omgegaan?

De heer SCHAAP zegt dat veel van de activiteiten van de Milieufederatie te vangen zijn onder het begrip prestatiesubsidie. Als een van de doelstellingen van het beleid is de bevolking bewust maken van milieuvraagstukken en de Milieufederatie krijgt de opdracht dat te doen dan kan een prestatiesubsidie gegeven worden.

De komende jaren zal veel tijd en energie gestoken moeten worden in het goed en scherp omschrijven van alle gevraagde prestaties.

De heer ROUGOOR vraagt of de conclusie juist is dat een waarderingssubsidie per definitie incidenteel is, dus niet meerjarig.

De heer SCHAAP antwoordt dat alle subsidies per definitie eenjarig zijn.

De heer ROUGOOR wijst erop dat als het om de inflatiecorrectie gaat, in de toelichting de term meerjarige waarderingssubsidies wordt gebruikt.

De heer SCHAAP zegt dat waarderingssubsidies meerjarig kunnen zijn, omdat de afweging elk jaar opnieuw wordt gemaakt.

De heer BOMHOF wijst erop dat ook de EG-regels een rol moeten spelen bij het gunnen van opdrachten, of het nu gaat om een prestatiesubsidie of de uitkomst van een aanbesteding. Hoe ziet het college de gang van zaken als verschillende aanbieders een product kunnen leveren, dat nu door een bestaande instelling wordt geleverd en daarom om aanbesteding van het werk en stopzetting van de prestatiesubsidie aan die instelling vragen?

De heer SCHAAP zegt dat voorkomen moet worden dat de sociale infrastructuur naar de knoppen gaat. Daarom zal niet in het wilde weg worden aanbesteed. Er zal met verstand gehandeld moeten worden. Maar nu al kan achteraf worden gezegd dat bepaalde producten ook wel aanbesteed hadden kunnen worden. Hij kan zich voorstellen dat in de toekomst in voorkomende gevallen commerciële marktpartijen mee kunnen doen, zoals dat nu ook al gebeurt. Het gaat er niet om de dingen allemaal op hun kop te zetten.

De heer BOMHOF merkt op dat marktpartijen op grond van de verordening straks een aanbestedingsprocedure kunnen eisen.

De heer SCHAAP zegt die ontwikkeling gewoon af te wachten.

Spreker is het niet met de heer Bomhof eens dat het per jaar afrekenen voor meer bureaucratie zorgt dan het huidige systeem waarin eens per drie jaar wordt afgerekend. Ook nu al worden elk jaar jaarverslagen en begrotingen ingediend die goedgekeurd moeten worden. Pas na die goedkeuring wordt besloten het volgende jaar opnieuw te subsidiëren. Maar op basis van de ASV kan besloten worden het volgende jaar het wat anders te regelen. Los van het feit dat prestaties en doelen opnieuw geformuleerd moeten worden, zal het voor drie jaar toekennen van een subsidie niet van veel invloed zijn op de administratieve lastendruk, terwijl een driejaarlijkse toekenning bovendien indruist tegen het uitgangspunt van een jaarlijks ijkmoment.

De heer BOMHOF wijst erop dat er natuurlijk wel gemonitord kan worden. Moet vanaf nu per jaar een aanvraag worden ingediend of kan met één aanvraag worden volstaan, die ieder jaar wordt aangevuld?

De heer SCHAAP merkt op dat ook nu het jaarverslag en de jaarrekening worden gemaakt. De nieuwe ASV biedt alleen de mogelijkheid de subsidie werkelijk tot een jaar te beperken. De Awb-commissie is zeer bewust niet gevraagd in deze fase over de ASV te adviseren. De Awb-commissie spreekt namelijk recht. Wel heeft Awb-commissie de laatste jaren in haar jaarverslag diverse malen gewezen op mankementen in dit huis. De Awb-commissie zal daarom uitgenodigd worden in haar jaarverslagen vooral kritiek te blijven leveren op de juridische procedures en instrumenten.

De heer BOMHOF zegt dat de Awb-commissie geen recht spreekt, maar adviseert. GS en PS zijn vrij dit advies over te nemen. Waar de Awb-commissie kritiek heeft op de bestaande verordening, moet het college er alles aan gelegen zijn om, terwille van het ambtelijk apparaat en de gebruikers, een heel goede start te maken en de kans op fouten tot een minimum te beperken. Daarom kunnen PS, als GS dit niet willen doen, de Awb-commissie verzoeken een advies uitbrengen. De Awb-commissie kan beter op voorhand al zeggen wat er naar haar mening fout is aan de verordening.

De heer HARLEMAN wijst erop dat een onafhankelijk orgaan de provincie ook eigener beweging kan adviseren. De Awb-commissie krijgt de ASV ter kennisneming voorgelegd en bepaalt dan zelf wel of zij zal reageren.

De heer SLUITER meent dat nu een taakuitbreiding van de Awb-commissie zomaar uit de lucht komt vallen. Wat de heer Bomhof wil, is niet een oordeel achteraf, maar een visie vooraf.

De heer BOMHOF wijst erop dat de Awb-commissie niets wordt opgedragen maar slechts iets wordt gevraagd.

De heer ROUGOOR vraagt of het geen goed idee is de Awb-commissie bij de evaluatie van de ASV te betrekken.

De heer SCHAAP blijft van mening dat het niet verstandig is bij de voorbereiding van een verordening die van zo wezenlijk belang is, een onafhankelijke commissie te betrekken die de bezwaren tegen beslissingen op grond van die verordening moet beoordelen. Als de Awb-commissie tegen iets aanloopt, zal die commissie de eerste zijn om te laten weten dat er iets in die verordening staat, waardoor juridisch gedoe kan ontstaan.

De heer BEUMERS vraagt in hoeverre de persoonlijke voorkeur van de opdrachtgever meetelt bij het formuleren van opdrachten. Wie controleert de controleur? Wat gebeurt er wanneer een ambtenaar een aanvraag van een zwemvereniging niet honoreert omdat hij niet van zwemmen houdt? De criteria op grond waarvan besloten wordt, moeten ook voor de instellingen heel duidelijk zijn.

De heer SCHAAP wijst erop dat de staten de controleurs zijn. PS controleren GS.

De heer HARLEMAN voegt hieraan toe dat PS op hun beurt gecontroleerd worden door de kiezers.

De heer SCHAAP zegt dat de wachtgeldverplichtingen uit de verordeningen worden gehaald. Er zijn tijdens de fase van verzelfstandiging gesprekken geweest met het Drents Museum en Drents Plateau en er zal de komende jaren met gevoel voor verhoudingen gehandeld worden, maar ook voor die instellingen geldt dat de provincie niet op

voorhand verplicht is zich te mengen in wachtgeldzaken.

Na vaststelling van de ASV zullen de oude subsidieregelingen worden ingetrokken. In de Contourennota en in de Cultuurnota zal worden voorgesteld heel veel regelingen af te schaffen. Er zullen wel wat regelingen voor terugkomen, maar dat zullen er heel wat minder zijn. Als die regelingen in verordeningen moeten worden vastgelegd, krijgen de staten die voorgelegd.

De heer DIJKS deelt mee dat het college op grond van de bij de behandeling van de Voorjaarsnota aangenomen motie I het overlegtraject met de groene organisaties is gestart. Binnenkort zullen de gesprekken plaatsvinden. Het college koerst hierbij aan op het doen van voorstellen in 2005.

TWEEDE TERMIJN

De heer HARLEMAN onderstreept de woorden van de heer Schaap dat het bij de ASV om een juridisch instrument gaat, waar het college goed mee uit de voeten kan. Bij de behandeling van de begroting komt GroenLinks wel terug op het beleid en de budgetten.

De heer KLOOS vindt de richtlijnen prima, maar twijfelt over de gevolgen ervan. In hoeverre is er straks nog maatwerk te leveren? Is dat uitsluitend een zaak van GS, of kunnen PS daar ook nog wat aan doen?

De heer BEUMERS heeft nog wat moeite met punt 5 van de argumenten. Er wordt geen subsidie geweigerd, maar er wordt oneigenlijk geselecteerd. Immers, als er doelen worden gesteld waaraan veel instellingen niet meer kunnen voldoen, worden subsidieaanvragen kansloos. En als instellingen geen subsidies krijgen, gaan zij op korte termijn ter ziele.

De heer BAAS vond de opmerking van de heer Schaap dat het niet de bedoeling is de sociale infrastructuur om zeep te helpen zeer behartigenswaard. Maar hoe gaat het met de kleine organisaties die helemaal niet de menskracht hebben om de markt op te gaan en mee te doen met aanbestedingen en die daarmee zeer afhankelijk zijn van waarderingssubsidies?

Als waarderingssubsidies uitzonderingen worden, wordt dan de positie van die kleine organisaties niet heel precair?

De heer ROUGOOR deelt de zorgen van de heer Baas met betrekking tot de kleinere organisaties. Vooral bij kleine organisaties, die afhankelijk zijn van subsidies, spelen de administratieve lastendruk en de marktwerking een grote rol. Welke prestatie-indicatoren gaan voor die organisaties gelden?

Spreker heeft een reactie gemist op zijn opmerkingen over monitoring in het Sociaal rapport en de kwaliteit.

De heer SCHAAP zegt dat ISO-certificering als voorwaarde voor subsidiëring haaks staat op wat met de ASV wordt beoogd, namelijk een wat helderder scheiding tussen de gesubsidieerde instelling en de provincie. Er moet op inhoud en niet op de bedrijfsvoering gestuurd worden. Dat neemt niet weg dat wanneer instellingen de komende jaren er zelf behoefte aan hebben kwaliteitsprojecten te doen, dit uiteindelijk kan leiden tot een organisatie die effectiever en efficiënter werkt en gemakkelijker de provinciale doelen dient. Maar dat moet dan van de instellingen komen. De provincie kan niet bijvoorbeeld de Provinciale Bibliotheekcentrale (PBc) opleggen het ISO-NEN certificaat te halen op straffe van het niet subsidiëren. Het is nu zo dat de provincie de instellingen meedeelt dat zij iets moeten doen en dat zij daarvoor een bepaald bedrag krijgen. Als een instelling niet efficiënt werkt, waardoor het met het geld niet uitkomt, krijgt zij een probleem en zal zij er zelf wel voor zorgen efficiënter te gaan werken. Dát moet de volgorde zijn.

De heer ROUGOOR merkt op dat met een gecertificeerde instelling wel een bepaalde kwaliteit in huis wordt gehaald. Daarmee wordt voorkomen dat dit probleem zich voordoet.

De heer SCHAAP erkent dit, maar vindt het dan nog de vraag of die zware voorwaarde op voorhand kan worden gesteld. Het college meent dat dit niet het geval is. Het college vraagt de staten de doelen te formuleren, het zet die om in een prestatiecontract en maakt daarover goede financiële afspraken met de instellingen. Als de instellingen het zelf belangrijk vinden een kwaliteits-traject als ISO-certificering in te zetten dan heeft

het college daar niets tegen, maar het acht het niet zijn verantwoordelijkheid dit de instellingen op te leggen.

De normale jaarlijkse monitoring van subsidies gaat via de rekening en de begroting. Het college heeft de staten toegezegd tweemaal per jaar hiervan een lijstje te overleggen en het eerste hiervan verschijnt binnenkort. De staten zullen er hoogst ongelukkig van worden en zullen des te gemotiveerder zijn om het traject van de ASV in te gaan. Kleine organisaties die aan een project willen deelnemen, zullen niet in staat zijn uitgebreide offertes op te maken. De provincie kan daarbij van tijd tot tijd best hand- en spandiensten verlenen. In ieder geval moet voorkomen worden dat de administratieve drempel zo hoog wordt dat alleen professionele clubs het provinciehuis in- en uitlopen; spreker zal hierop toezien.

De heer BAAS meent dat het begrip prestatie-indicator eerst nog moet worden uitgelegd aan instellingen die een waarderingssubsidie willen ontvangen.

De heer SCHAAP weet geen redenen waarom ook kleine organisaties niet zouden passen binnen de programmalijnen. Een kleine organisatie als het Drents Symfonie Orkest.

De heer BAAS neemt liever een speeltuinvereniging of de Vrouwen Adviesgroep als voorbeeld.

De heer SCHAAP wijst erop dat de provincie niet erg betrokken is bij een speeltuinvereniging. Als de gezamenlijke muziekverenigingen (SAMO) iets op willen zetten, zullen vrijwilligers het plan moeten schrijven. Maar die organisatie past binnen de programmalijnen die in de Cultuurnota zichtbaar worden, want het gaat om amateuristische muziekbeoefening. Voor die organisatie is er dan niet direct een probleem.

Als de ASV op 1 januari 2005 ingaat, kan zij aan het eind van deze statenperiode geëvalueerd worden. In de tussentijd zal mede aan de hand van het jaarverslag van de Awb in de gaten worden gehouden hoe de ASV in de praktijk werkt.

De heer ROUGOOR merkt nogmaals op dat de PvdA de marktwerking, de administratieve lastendruk en de afhankelijkheid van een organisatie van de subsidie graag in een cijfer uitgedrukt wil zien. Gaat dit nu gebeuren?

De heer SCHAAP zegt dat dit niet in cijfers zal worden uitgedrukt, want op grond van de ASV zullen de komende tijd met name prestatiesubsidies worden uitgekeerd. Aanbesteding kan en zal in voorkomende gevallen plaatsvinden en waarderingssubsidies zullen uitzondering zijn. Cijfers hierover zullen de staten niet veel wijzer maken. Hij herhaalt dat marktwerking voor het college geen doel op zich is.

De VOORZITTER stelt vast dat de discussie in de staten zal worden voortgezet.

(Schorsing van 15.40 uur tot 15.50 uur.)

De dames Kempe en Mastwijk en de heren Beumers en Hemsteede verlaten de vergadering.)

9. Statenstuk 2004-113 (herzien); Wijziging Verordening rechtspositie staten- en commissieleden

De heer KLOOS deelt mee dat zijn fractie niet van plan is dit voorstel te steunen, omdat in vergelijking met andere overheden Drenthe helemaal niet slecht betaalt.

De heer BOMHOF zet de nodige vraagtekens bij de argumenten van het college om de bedragen te wijzigen, maar erkent dat vanwege de FNV-norm de bedragen waarschijnlijk wel omhoog moeten. Na deze verhoging wordt het verschil met de Awb-commissie wel groter. De VVD dringt erop aan de honorering van de verschillende commissies niet verder uit elkaar te laten lopen. Daarom zou ook de vergoeding voor de Awb-commissie in dezelfde mate moeten worden verhoogd.

De heer HOLMAN wijst erop dat in een eerdere fase het argument van de heer Bomhof was dat Drenthe nogal zou gaan afwijken van de andere provincies. Dat verschil wordt met dit voorstel van de VVD alleen maar groter.

De heer BOMHOF wijst erop dat andere overheden die de FNV-norm hanteren op ongeveer hetzelfde bedrag uitkomen. De VVD is niet voor een verhoging, maar wil zich beperken tot het toetsen van het beleid op hoofdlijnen. Vragen of de functie wel zo zwaar is en of er wel een schaarste aan deskundigen is op het gebied van personeelszaken, laat spreker daarom buiten beschouwing.

Hij legt zich bij het voorstel neer, maar wil wel voorkomen dat er een verschil in honorering tussen beide commissies komt.

De heer SLUITER vraagt of die uitspraak betekent dat de VVD van mening is dat de vergoeding voor de leden van de Awb-commissie ook omhoog moet, waardoor de provincie per saldo nog weer duurder uit is.

De heer BOMHOF stelt vast dat de heer Sluiter goed geluisterd heeft.

De heer SLUITER vindt dit standpunt van de VVD verbijsterend.

De heer LANGENKAMP erkent het recht van de heer Bomhof om dergelijke uitspraken te doen, maar wijst erop dat voornamelijk vanwege de twijfels bij de VVD over de onderbouwing van het oorspronkelijke voorstel, een nieuw statenstuk is gemaakt. De uitspraak dat hij zich erbij neerlegt, draagt de suggestie in zich dat hij betwijfelt of wat in het statenstuk staat wel allemaal waar is. GroenLinks heeft indertijd op grond van de twijfels van de VVD het college gevraagd de cijfers eens op een rij te zetten. Aan de hand van die cijfers zou de fractie haar standpunt bepalen. Of de VVD vindt de informatie in het statenstuk niet juist en dan moet zij tegenstemmen en als de heer Bomhof kan bewijzen dat de informatie niet juist is, zal GroenLinks dit voorbeeld volgen, of de heer Bomhof heeft een vreemde kronkel gemaakt.

De heer BOMHOF zegt niet de tijd en geen zin te hebben om te onderzoeken of de gegevens die het college verstrekt, wel juist zijn. Maar op grond van de summiere argumentatie in het stuk houdt hij zijn twijfels. De VVD accepteert het voorstel, maar dan moeten beide commissies qua vergoeding wel gelijkgeschakeld worden. Hij hoort graag hoe het college hierover denkt.

De heer HOLMAN vraagt of de heer Bomhof wel weet wat dit extra gaat kosten.

De heer BOMHOF zegt dat dit van het aantal zittingen van de Awb-commissie afhangt.

De heer LOOMAN zegt dat zijn fractie in mei haar standpunt al heeft bepaald.

Het is van het grootste belang dat er kwalitatief goede commissies zijn. Voor de Commissie Personele Aangelegenheden zijn specialisten nodig en die zijn moeilijk te krijgen. Bij vacatures melden zich weinig gegadigden. Maar waarom zou voor de Awb-commissie waar dit probleem zich niet voordoet, dezelfde lijn moeten worden gevolgd?

Sprekers fractie stemt in met het voorstel van het college.

De heer SLUITER heeft zich na het lezen van het voorstel met betrekking tot de Adviescommissie Personele Aangelegenheden wel even afgevraagd of het college wel op de kleintjes let. Als de markt zo is, dat die vergoeding gegeven moet worden dan moet het maar zo, maar dat is geen reden om voor de leden van de commissie waarvoor geen schaarste is, die verhoging ook toe te passen.

De heer WENDT zegt dat zijn fractie pas problemen met het stuk kreeg na de mededeling van gedeputeerde Dijks dat het in Groningen allemaal een stuk goedkoper kan omdat daar veel statenleden in die commissie zitten.

Zijn slechts de tarieven van 7 andere provincies genoemd, omdat de 4 overige nog veel lagere tarieven hanteren? Waarom zijn in de bijlage juist deze provincies, gemeenten en enkele waterschappen genoemd?

De ChristenUnie ziet geen reden om ook de leden van de andere commissie een hoger beloning te geven.

De heer LANGENKAMP zegt er bij de vorige bespreking al van overtuigd te zijn geweest dat de genoemde bedragen veroorzaakt zijn door de omstandigheden, maar toen door de VVD aan het twijfelen te zijn gebracht. Die twijfel is nu weg en GroenLinks adviseert positief over het stuk.

De heer HOLMAN deelt mee dat het bij zijn fractie net zo is gegaan als bij GroenLinks. In de vergadering van mei stelde de VVD enkele intrigerende vragen, waarop een onbevredigend antwoord kwam. De omslag van 180° is in het geheel niet te rijmen met het betoog van toen.

Het CDA accepteert het voorstel, of de gedeputeerde moet opnieuw voor verwarring zorgen.

De heer DIJKS wijst erop dat in het oorspronkelijke statenstuk al was gemotiveerd waarom de vergoeding zou moeten worden verhoogd. Aan de hand van het betoog van de heer Bomhof heeft hij toen het verschil tussen een zitting en een dagdeel uitgelegd. De ambtenaren hadden de gegevens die nu in de bijlage zijn bijgevoegd, al verzameld. Het college ging ook toen natuurlijk niet over een nacht ijs. Als Drenthe goede mensen in de commissie wil krijgen, moet de vergoeding wel verhoogd worden.

De heer Bomhof vraagt op grond van het verschil in beloning of de provincie dan met twee klassen juristen wil werken. Voor de personeelsadviescommissie is de markt veel dunner dan voor de Awb-commissie, waarin meer algemene juristen zitting hebben. Het is mogelijk de extra kosten die met het voorstel van de VVD zijn gemoeid op een rij te zetten, maar omdat de overige fracties daaraan geen behoefte lijken te hebben, zal spreker dit achterwege laten, tenzij de heer Bomhof dit per se wel wil.

De heer BOMHOF zegt dat het hem erom gaat dat de leden van beide commissies dezelfde honorering krijgen. Hij heeft op 19 mei al gezegd grote twijfels te hebben bij de door het college gemelde schaarste, want bij de door hem gebelde gemeenten en provincies bleek niets van enige schaarste. Ook hadden die overheden niet het idee dat de commissies qua zwaarte van functie verschilden. Ook van het feit dat voor de personele commissie echt specialisten nodig waren, was spreker niet overtuigd.

Het college blijkt nogal vastgebakken te zitten aan de FNV-norm en de FNV-juristen vragen een vrij hoog tarief. Maar om geen verschil te laten ontstaan tussen de verschillende juristenclubs, moeten ze op hetzelfde niveau gehonoreerd worden.

De VOORZITTER merkt op dat dit nauwelijks nog een interruptie was.

De heer DIJKS wijst erop dat afspraken die op centraal niveau en in het Georganiseerd Overleg zijn gemaakt, niet met voeten getreden kunnen worden en dat de provincie voor de consequentie van die afspraken op moet draaien.

Hij heeft goed begrepen dat de overige fracties geen behoefte hebben aan uitwerking van de

consequenties van het voorstel van de heer Bomhof.

De VOORZITTER constateert dat de commissie positief adviseert en dat de A-status gehandhaafd kan blijven.

10. Statenstuk 2004-147; 1e, 2e en 3e wijziging begroting 2004

De heer HARLEMAN zegt dat als het om de financiën van de provincie gaat, de Provinciewet, het Besluit begroting en verantwoording en de eigen financiële verordeningen gehanteerd moeten worden. In al die regelingen staat het autorisatiebeginsel bovenaan, hetgeen betekent dat alleen provinciale staten bevoegd zijn gelden toe te kennen. Het college gaat daar wat nonchalant mee om.

Weet de commissie dat het college om € 10 miljoen extra uit te geven (brief van 18 september 2003) € 3 miljoen heeft moeten bezuinigen en dat daarover in de statencommissie niet is gesproken? Verleden jaar is aan RTV Drenthe een subsidie van € 1 miljoen verstrekt, zonder dat daaraan een begrotingswijziging ten grondslag lag. Eigenlijk is dat ontoelaatbaar.

In de staten heeft GroenLinks erop gewezen dat het college bij de toekenning van gelden uit de Reserve flexibel beleid zich niet aan de aanspraken houdt en nu krijgen de staten veel te laat de 1e, 2e en 3e begrotingswijziging. Eigenlijk kan dat niet, maar de staten laten het toe. Het verhaal van het college dat het allemaal zolang duurde omdat pas begin dit jaar de financiële verordening is vastgesteld, doet niet ter zake, want daarvóór was er ook een verordening.

Eigenlijk zou nu de 4e begrotingswijziging aan de orde moeten zijn, waarin de gevolgen van de Voorjaarsnota waren verwerkt. De staten zouden nu inzicht moeten hebben in de gevolgen van de Junicirculaire. Alle gemeenten zijn op grond van die circulaire aan het bezuinigen, maar de staten hebben hierover nog niets gehoord, terwijl die circulaire de provincie toch tussen de € 1 miljoen en € 2 miljoen gaat kosten.

In de staten van Drenthe heerst dezelfde sfeer als in de gemeenteraad van Rotterdam. Als de staten willen laten zien dat zij wat voorstellen, moeten zij in de statenvergadering tegen de nu voorgelegde drie begrotingswijzigingen stemmen.

De heer BAAS zegt het verhaal van de heer Harleman met belangstelling te hebben aangehoord, maar de slotconclusie ervan niet over te zullen nemen. De staten hebben de uitgaven al goedgekeurd, dus waar zouden zij dan nog tegen moeten zijn?

Omdat de brief van 18 september niet de manier is waarop dergelijke zaken aan de vork moeten worden gestoken, verwacht spreker dat wat nu in de 3e wijziging staat, voor het laatst via een begrotingswijziging aan de staten wordt voorgelegd.

De heer ROELES wijst erop dat het verhaal van de heer Harleman toch wat als mosterd na de maaltijd komt. De staten hebben de voornemens van het college goedgekeurd en dat wordt via deze begrotingswijzigingen geformaliseerd. In het vervolg zal de begrotingswijziging tegelijk met het voorstel worden ingediend, waarmee aan veel onduidelijkheden een einde komt.

De heer HUIZING gaat ervan uit dat in het vervolg begrotingswijzigingen aan beleidswijzigingen worden gekoppeld.

In het Besluit accountantscontrole provincies en gemeenten spelen begrotingswijzigingen een rol omdat het dan gaat om het rechtmatigheidsvraagstuk, dat weer verbanden heeft met mandaatregelingen. Het gaat dan om de vraag of degene die een opdracht met financiële gevolgen heeft verstrekt, daartoe wel bevoegd was.

In het VNG-magazine van 27 augustus 2004 wordt de problematiek voor gemeenten uitvergroot, maar het gaat daarbij wel over het Besluit accountantscontrole provincies en gemeenten. In hoeverre zijn de consequenties die voor de gemeenten zijn beschreven ook van toepassing op de provincies en welke positie nemen PS daarin?

De heer DIJKS zegt dat met name de vergelijking met wat in de Rotterdamse havens is gebeurd, hem steekt, want de provincie werkt open en transparant. Maar de overgang van het monistische naar het duale stelsel vraagt om enkele aanpassingen van de organisatie en die kosten tijd. In de beleidsbrief staat dat er nog één begrotingswijziging komt. Die 4e begrotingswijziging verschijnt tegelijk met de begroting en in die wijziging zal de Juncirculaire zijn verwerkt.

De heer HARLEMAN zegt dat dit veel te laat is. Kan de gedeputeerde uitleggen waarom die 4e wijziging er nog niet is?

De heer DIJKS meent dat het weinig zin heeft alleen de circulaire toe te sturen. Het college moet besturen en voorzetten geven en de staten hebben dan alle vrijheid daarom hun commentaar te geven.

De heer HARLEMAN zegt dat wanneer het college de staten de positie had gegeven waarop de staten recht hebben, de gevolgen van de Juncirculaire begin augustus bekend waren gemaakt. Het college is heel druk bezig met allerlei inhoudelijke nota's, maar op dit punt is het ongelooflijk nonchalant.

De heer DIJKS zegt die mening niet te delen. Het zou anders zijn wanneer drastisch andere keuzes moesten worden gemaakt dan in de Voorjaarsnota is gedaan. Maar de Voorjaarsnota is overeind gebleven.

De brief van 18 september was eens, maar nooit weer. Het college stond aan het begin en was ambitieus en heeft daarom voor die weg gekozen.

De heer BAAS stelt vast dat zijn opmerking goed begrepen is.

De heer DIJKS merkt op dat het college ervoor te zorgen heeft dat de staten van de door hen benoemde accountant een rechtmatigheidsverklaring krijgen. Het afgelopen jaar is gebleken dat niet alleen bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en de gemeenten maar ook bij de accountants behoorlijk wat verwarring bestaat over wat de relevante regels zijn voor het afgeven van een goedkeurende verklaring van rechtmatigheid.

De provincie Drenthe heeft de afgelopen tijd heel wat ontwikkelingen in gang gezet: de procesbeheersing binnen de administratieve organisatie, de mandaatregeling, de budgethoudersregeling en het starten van het aanbestedingstraject. Dat is allemaal gebeurd om maar een rechtmatigheidsverklaring te krijgen. Daarnaast is er nog de nieuwe ASV. Verder heeft de accountant in 2003 een aantal aanbevelingen gedaan, waarmee het college ook aan de slag is gegaan.

In IPO-verband is een werkgroep bezig te onderzoeken hoe het allemaal het beste geregeld kan worden en ook wordt overleg gevoerd met de VNG.

De gemeenten hebben gekozen voor een overgangstermijn, maar Drenthe zal daar op voorhand niet om vragen.

Met de accountant die de rechtmatigheidsverklaring af moet geven, is ook overleg gepleegd. In het kader van de rechtmatigheid dient de accountant te beoordelen of de baten en lasten en balansmutaties van de jaarrekening in overeenstemming zijn met de relevante wet- en regelgeving. Maar wat is relevante wet- en regelgeving? In zijn jaarverslag over 2003 stelt de accountant voor een auditcommittee te vormen, samengesteld uit college, hoofd financiën en statenleden en binnen enkele weken krijgen de staten in een voorstel uitgelegd hoe de accountant dit plan denkt in te vullen.

De heer HUIZING constateert dat het Besluit accountantscontrole provincies en gemeenten geen enkele ruimte laat om de financiële gevolgen van beleidswijzigingen niet bij het besluit te noemen. Daarom zijn begrotingswijzigingen in de vorm waarin die nu voorliggen in wezen verleden tijd.

De heer DIJKS bevestigt dit.

Voor de Financiële verordening van de provincie is gebruikgemaakt van de modelverordening van de VNG. De VNG wist toen ook nog niet van al deze problemen. De auditcommittee moet bekijken hoe met die problemen moet worden omgegaan en wat door de staten wordt aangemerkt als relevante wet- en regelgeving.

De heer HUIZING stelt vast dat de staten hierover nog komen te spreken.

De heer DIJKS zegt dat de accountant heeft toegezegd binnen enkele weken met een voorstel te komen hoe hij denkt dit in te vullen. De accountant moet namens de staten een rechtmatigheidsverklaring afgeven en daarvoor is het nodig dat de staten de criteria hebben goedgekeurd. Er zijn al veel maatregelen genomen om de rechtmatigheidscontrole goed te kunnen uitvoeren, maar het voorstel van de accountant komt binnenkort.

Wellicht besluiten de staten dan het voorbereidende werk door een klein comité te laten doen alvorens er plenair over te spreken.

De heer LANGENKAMP vraagt of de vorming van dat kleine comité een toezegging is.

De heer DIJKS wijst erop dat de aanbeveling van de accountant is overgenomen; de accountant komt binnen enkele weken met een voorstel dat naar de staten gaat.

De heer LANGENKAMP meent dat de vorming van dat kleine comité dan een zaak van PS is, en niet van GS.

De heer DIJKS merkt op dat het helemaal afhangt van het voorstel van de accountant hoe er verder mee wordt gehandeld.

De heer HUIZING heeft de indruk dat de heer Dijks op de Werkgroep Programmabegroting doelt, waarvan ook de heer Harleman deel uitmaakte. Het hoort dus van de staten uit te gaan.

TWEEDE TERMIJN

De heer HARLEMAN zegt dat het door de heer Huizing genoemde commissie hier niets mee te maken heeft, want het gaat in dit geval om de jaarrekening. Overigens is GroenLinks wel bereid in zo'n groep zitting te nemen.

Het is een misverstand dat wanneer in een collegevoorstel een bedrag is genoemd, het college geautoriseerd is dat bedrag uit te geven. Dat kan pas als het in de begroting staat. De staten hebben daarom recht op een actueel overzicht. Het college is daar heel nonchalant mee en het is aan de staten om dit wel of niet te accepteren. Omdat de staten dit wel te lijken accepteren, heeft hij gesproken over Rotterdamse toestanden. De hoogte van de bedragen speelt dan geen rol.

De heer VEENSTRA gaat het te ver om een vergelijking te maken met wat in Rotterdam is gebeurd. Er liggen nu begrotingswijzigingen voor op basis van door de staten genomen besluiten.

De heer HARLEMAN heeft de indruk dat de heer Veenstra niet goed naar hem geluisterd heeft.

De heer DIJKS hoopt dat de overgangstermijn zo kort mogelijk duurt. De staten zullen nog één begrotingswijziging ontvangen en daarna zal, indien aan de orde, bij elk besluit een begrotingswijziging worden gevoegd.

De VOORZITTER stelt vast dat de commissie positief adviseert en dat de status van het stuk kan worden gewijzigd in A.

(De heer Wendt verlaat de vergadering.)

11. Brief van gedeputeerde staten van 19 mei 2004, kenmerk 20/6.19/2004003737, inzake Verbeter-voorstellen programmabegroting

De heer VEENSTRA merkt op dat in maart een werkgroep uit de staten voorstellen heeft gedaan voor verbetering van de programmabegroting, die in de commissie zijn besproken. Het college gaat in veel van de voorstellen mee maar wijst sommige (aanbeveling k.) af. Wat is de status van die verbetervoorstellen en welk besluit gaat worden genomen? Moet de werkgroep nog eens bij elkaar komen om zijn werk af te ronden? Als er niets mee gebeurt, is het werk van de werkgroep nogal vrijblijvend geweest.

De heer ROELES zegt dat het de bedoeling was met voorstellen te komen die zouden leiden tot een zodanig duidelijke begroting dat daarover een goed besluit zou kunnen worden genomen. De werkgroep doet een groot aantal aanbevelingen, waarvan de meeste door het college zijn overgenomen. Aanbeveling k is een uitzondering. Het lijkt hem zinnig dat de werkgroep nog eens bijeenkomt en een voorstel formuleert waarover de staten dan besluiten.

De heer HARLEMAN wijst erop dat wat de werkgroep heeft gedaan theorie was. Het college heeft gezegd die theorie voor een belangrijk deel in de begroting 2005 te zullen verwerken. Het gaat er nu om of de theorie ook werkelijk betekenis heeft voor de begroting. De werkgroep moet daarom aan de hand van de begroting 2005 bekijken of zijn voorstellen tot enig gunstig resultaat hebben geleid.

De heer VEENSTRA is het daarmee eens.

De VOORZITTER constateert dat de heer Roeles voorstelt dat de werkgroep nog eens bij elkaar komt zodra de begroting 2005 is verschenen en daarna concrete voorstellen formuleert die ter besluitvorming aan de staten worden voorgelegd. Hij constateert dat de commissie hiermee instemt.

12. Jaarverslag 2003 Awb-commissie

De heer BOMHOF wil zijn schriftelijke verhaal op twee punten aanvullen. In de vierde zin moeten de woorden "de vorige jaren" worden vervangen door "het vorige jaar".

Naar aanleiding van de eerder deze middag gevoerde discussie mag de vraag na het eerste gedachtestreepje worden geschrappt.

De heer LANGENKAMP vraagt of de heer Bomhof wil dat de staten het jaarverslag van de Awb-commissie en eventueel ook andere commissie behandelen, of dat de staten de vragen in het stuk beantwoorden, terwijl die vragen rechtstreeks tot GS zijn gericht.

De heer BOMHOF zegt dat hij ook had kunnen vragen om plaatsing van het jaarverslag op de agenda met een kort verhaal daarbij om vervolgens alle in zijn schriftelijke verhaal gestelde vragen op te lepelen.

De heer LANGENKAMP zegt dat de heer Bomhof er ook schriftelijke vragen aan GS van had kunnen maken. Hij betreurt het dat hem dus toch niet de rol van GS is toebedacht.

De heer LOOMAN meent dat de Awb-commissie haar werk goed doet. Hij hoopt dat het college met de aanbevelingen van die commissie zijn voordeel doet. Als dat wordt toegezegd, hoeven de staten er niet uitgebreid over te spreken.

De heer SCHAAP zegt op dit punt geen toezegging te hoeven doen, want de aanbevelingen van de Awb-commissie worden al serieus genomen. Het feit dat de heer Bomhof zijn vragen op schrift heeft gezet, maakt het beantwoorden ervan aanmerkelijk eenvoudiger.

De Awb-commissie heeft de afgelopen jaren vaker kritiek geuit op alle regelingen die er zijn. Dat is een van de redenen om veel van die regelingen af te schaffen. Hopelijk komt er naast de ASV en de Cultuurnota en de Contourennota nog maar een

zeer beperkt aantal specifieke regelingen. Soms moeten die regelingen er komen omdat het Rijk die verplicht stelt bij door te sluzen subsidiegelden. Er wordt al gewerkt met handboeken om de processen te verbeteren, er wordt gemonitord, de Stafgroep Bestuurs-, Juridische en Concernzaken (BJC) houdt audits bij andere afdelingen, en er worden cursussen gegeven over de Awb-wetgeving. Er is een compleet project Juridische kwaliteitszorg van start gegaan en zo wordt geprobeerd de juridische kwaliteit zeer hoog te laten zijn.

Met betrekking tot de mandaatregeling wordt bekeken of het hoofd van BJC in mandaat besluiten van de Awb-commissie af kan doen. Spreker heeft daar intuïtief wel enige moeite mee, want het gaat om een regeling die door GS is opgesteld en door PS is goedgekeurd waarna ambtenaren ermee aan het werk gaan. Als er dan een bezwarenprocedure wordt begonnen, zou een andere ambtenaar daarover kunnen oordelen.

De heer BOMHOF zegt dat het om niet-gegrond verklaarde bezwaren gaat. Het gaat om de formele afwikkeling van een procedure.

De heer SCHAAP zegt dat het allemaal nog bekeken wordt, omdat de hele mandaatregeling opnieuw wordt bekeken.

Spreker zegt de vierde vraag niet te begrijpen.

De heer BOMHOF zegt dat het erom gaat dat een schadevergoeding door de provincie is uitgekeerd voor een verloren procedure. Hoe hoog was die vergoeding?

De heer SCHAAP antwoordt dat die €646,98 bedroeg.

De heer BOMHOF merkt op dat dat de normale proceskosten zijn, geen schadevergoeding.

De heer SCHAAP zegt dat dit antwoord op zijn papier staat en dat hij daar blindelings op vertrouwt. Er lopen overigens geen vervolprocedures in deze zaak.

De verslagen van de commissie lezende, kan de constatering alleen maar zijn dat die verslagen in de loop der jaren beter zijn geworden.

In de CWZ-hoek worden per jaar 1.700 beschikkingen afgegeven en de commissie heeft uiteindelijk maar in 33 gevallen geadviseerd, waarvan

uiteindelijk slechts een kwart geheel of gedeeltelijk gegrond wordt verklaard. De enige conclusie is dat de organisatie goed werk levert, maar GS blijven inzetten op verbetering en versnelling van de procedures enz.

De Awb-commissie doet exact waarvoor zij in het leven is geroepen, namelijk als een zeef werken om te voorkomen dat de provincie te vaak naar de rechtbank moet.

Spreker hoopt dat het jaarverslag en de toelichting de staten het vertrouwen geven dat het met de juridische kwaliteitszorg in het provinciehuis niet slecht is gesteld.

De heer BOMHOF zegt dat die gedachte ook niet zijn insteek was. De vragen waren feitelijk van aard.

De Awb-commissie rapporteert wel met verslagen maar van andere commissies horen de staten niets.

De heer SCHAAP zegt dat het verslag van de Klachtencommissie Seksuele Intimidatie anoniem in het sociaal jaarverslag is verwoord. De Klachtencommissie Jeugdzorg is niet vergelijkbaar met de Awb-commissie. Het college staat positief tegenover het idee om ook de commissie personele aangelegenheden een jaarverslag te laten uitbrengen. In verband met de aard van de materie en de privacy van betrokkenen beraadt het college zich nog op de manier waarop dit moet gebeuren. Het college komt hierop nog terug.

De heer BOMHOF zal het allemaal nog eens goed in het verslag van de vergadering nalezen.

13. Brief van de Stuurgroep Noordelijke Rekenkamer van 6 augustus 2004, inzake tussenrapportage

De heer JAKOBS zegt dat voor de PvdA drie dingen van belang zijn: het moet een Noordelijke Rekenkamer worden met deelneming van Groningen, Fryslân en Drenthe, de kwaliteit van de rekenkamer moet gewaarborgd zijn en er moet sprake zijn van een groeimodel.

De tussenrapportage voldoet hieraan en daarom wenst spreker de stuurgroep veel succes en ziet hij een volgende rapportage graag tegemoet.

De heer LANGENKAMP vindt het lerende effect veel aandacht krijgen, terwijl de rekenkamer toch in eerste instantie bedoeld is als controle-instrument voor de staten. Dat daarnaast van de fouten iets moet worden geleerd, is duidelijk, maar dat wordt wel wat té nadrukkelijk vermeld.

De heer SLUITER merkt op dat de rekenkamer een kleine organisatie wordt met hooguit 7 à 8 fulltime formatieplaatsen, waarvan de kosten per jaar in totaal zo'n €0,5 miljoen zijn. Hij vraagt zich af of zo'n kleine organisatie een bestuur nodig heeft van in totaal 0,4 fte. Kan die verhouding wat nader toegelicht worden?

Mevrouw NIEUWENHUIZEN vraagt om een scherpere formulering van de "onverenigbare betrekkingen".

Omdat het uiteindelijk om doelmatigheid, doeltreffendheid en rechtmatigheid gaat, krijgt het lerende effect wel erg veel aandacht, want dat er iets van geleerd wordt, is niet meer dan normaal.

Hoe zal worden aanbesteed?

De OPD ziet graag dat het bestuur voorwerk verricht voor de aanstelling van de directeur en niet dat dat pas in de eindfase daarbij wordt betrokken. Wie beslist over de aanstelling van de bestuursleden? Doet de stuurgroep dat?

De heer HOLMAN meent dat de stuurgroep op de goede weg is. Het verwondert hem wel dat de Commissaris van de Koningin (CvdK), de heer Nijpels, voorzitter van de stuurgroep is. De leden van de stuurgroep moeten het heft in eigen handen houden en zich niet door een CvdK laten ringeloren.

De heer LOOMAN wijst erop dat er daarom een vice-voorzitter bij zit.

De heer HOLMAN zegt dat die opmerking hem geruststelt.

De heer HUIZING zegt dat de staten een afvaardiging in de stuurgroep, die de rekenkamer in de benen moet krijgen, hebben benoemd. De heer Nijpels is voorzitter van de stuurgroep, maar hij is ook niet meer dan dat.

De stuurgroep geeft in de voorliggende rapportage aan wat er tot nu is gebeurd.

De heer Jakobs constateert terecht dat op basis van de door de staten van Drenthe geformuleerde uitgangspunten wordt gewerkt.

In antwoord op de vraag of het lerende aspect niet te veel nadruk krijgt, wijst spreker erop dat wanneer zich ergens een probleem voordoet, het niet aan de rekenkamer is om een oordeel te vellen; dat doen de staten. De rekenkamer kan wel aangeven hoe voorkomen kan worden dat een dergelijk probleem zich opnieuw voordoet. Dát is het lerende aspect. Het politieke aspect speelt in de staten en de rekenkamer geeft aan hoe geleerd kan worden van dingen die gebeurd zijn.

De onafhankelijkheid van de rekenkamer is het uitgangspunt en in de gemeenschappelijke regeling die de staten nog voorgelegd krijgen, is dit juridisch geregeld. De staten kunnen de rekenkamer niet dwingen iets te doen, want daarmee zou de onafhankelijkheid weg zijn. Dat laat onverlet dat in de documenten die nog verschijnen, wel een programmaraad wordt genoemd. Die programmaraad kan suggesties doen aan de rekenkamer, maar de rekenkamer beslist.

De stuurgroep gaat ervan uit dat per provincie per jaar twee onderzoeken kunnen worden gedaan. Maar er kunnen zich calamiteiten voordoen. De rekenkamer krijgt een budget, en de directeur en het bestuur van de rekenkamer beslissen hoe en wanneer dat wordt ingezet om werkzaamheden die niet allemaal door het eigen personeel kunnen worden gedaan, te laten verrichten. Dat gaat altijd onder verantwoordelijkheid van de rekenkamer zelf.

De stuurgroep stelt voor het bestuur uit een drietal personen te laten bestaan, omdat er drie provincies bij betrokken zijn en iedere provincie zich moet kunnen herkennen in het bestuur. Wil de rekenkamer iets voorstellen dan moeten niet alleen degenen die het werk moeten doen, maar ook de mensen op de bok, die het gezicht zijn van de rekenkamer, van hoog niveau zijn. De stuurgroep denkt dat de functie van voorzitter 0,2 fte zal zijn en dat daar salarisschaal 18 bij hoort en dat een bestuurslid voor 0,1 fte telt. Het gaat al met al om een fors bedrag, maar de personen in kwestie moeten wel iets meebrengen: zij moeten gezag hebben.

Afgelopen weekend stond in diverse kranten een advertentie om een directeur te werven. Het is de bedoeling dat de bestuursleden invloed hebben op de aanstellingsprocedure voor de directeur.

De directeur is immers in eerste instantie de verbinding tussen de rekenkamer en het bestuur. Het gewone personeel wordt door de directeur aangesteld, want dat personeel werkt onder zijn verantwoordelijkheid.

Dat de heer Nijpels voorzitter van de stuurgroep is geworden, is eigenlijk vanzelf gegaan. Maar dat hij voorzitter is, heeft verder geen consequenties.

De heer BOMHOF wijst erop dat de staten van de drie provincies de directeur benoemen. In december krijgen zij hiertoe een voordracht voorgelegd. Op pagina 27 van het boekwerkje over de Noordelijke Rekenkamer staan de salarisschalen en daarbij is voor de voorzitter schaal 18 opgenomen. Het gaat hierbij om het maximum.

De heer SLUITER vindt in verhouding tot de kosten voor de mensen die het werk doen, de kosten voor het bestuur nogal hoog.

De heer BOMHOF herhaalt dat die schalen al eerder zijn genoemd.

TWEEDE TERMIJN

De heer LANGENKAMP vindt het wel opvallend dat het lerend effect zoveel aandacht krijgt. Het lerend effect moet zo groot mogelijk zijn en de rekenkamer moet niet alleen aangeven wat fout is, maar ook alternatieven aangeven hoe het beter kan. Wordt straks bij ieder onderzoek vermeld hoe de controle is geweest (het lerend effect) en vervolgens hoe het ook anders kan? Het is wel de taak van een controlerende instantie te vermelden wat verkeerd is gegaan, maar niet op welke manier het anders had gekund.

De heer HUIZING wijst erop dat de rekenkamer zelf haar taak invult. Dat is ook de onafhankelijkheid. De rekenkamer legt de feiten op tafel en geeft in een bepaalde situatie aan hoe het anders zou kunnen, maar de staten trekken hieruit conclusies. De rekenkamer constateert alleen iets, waarna de staten oordelen.

Met het lerend effect wordt bedoeld dat na een onderzoek duidelijk moet zijn hoe iets beter kan.

De heer LANGENKAMP vraagt of de stuurgroep niet bang is dat het controlerende aspect teniet wordt gedaan door te wijzen op allerlei alternatieven, die onderzocht moeten worden.

De heer HUIZING zegt daarvoor niet te vrezen, omdat de staten bepalen hoe zij met het rapport omgaan.

De heer LANGENKAMP erkent dit, maar wijst erop dat het dan intussen wel twee jaar later is.

De heer HUIZING zegt dat niet te hopen. Hij wijst erop dat de staten daar zelf bij zijn. Het is de rekenkamer van de staten.

De heer JAKOBS is bang dat de heer Langenkamp het vergrootglas te veel op het begrip "lerend effect" heeft gelegd, want eerst wordt uitgelegd wat het doel is van de Noordelijke Rekenkamer en pas daarna wordt het lerend effect genoemd.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN wijst erop dat de woorden "lerend effect" wel vet gedrukt zijn.

De VOORZITTER wenst de stuurgroep veel succes bij zijn verdere werk.

14. Brief van 27 juli 2004, van de leden Baas en Kaal van het parlementariërsforum NHI, inzake Hanse Passage project: "Best practices for regional parliaments"

De heer LOOMAN wijst erop dat er uit een reeds bestaand budget wordt geput. Flevoland kan het antwoord krijgen dat het project geen vertraging behoeft op te lopen. De formele afwikkeling volgt dan wel.

Hij wenst de heer Baas en mevrouw Kaal succes bij hun verdere werk.

Mevrouw DE VRIES zegt dat haar fractie het project van harte steunt.

De heer BOMHOF vraagt waarom in het financiële overzicht alleen de bijdragen van de afzonderlijke partners zijn opgenomen en geen geld van Europa.

De heer LANGENKAMP deelt mee dat ook zijn fractie akkoord gaat met het project. Hij complimenteert de vertegenwoordigers van Drenthe met dit resultaat.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN vindt het wel een interessant initiatief, maar vraagt zich af wat de economische betekenis voor de regio is van het toepassen van de genoemde best practices.

Vastgesteld in de vergadering van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie van 13 oktober 2004.

De heer BAAS dankt de commissie voor de complimenten in de richting van mevrouw Kaal en hemzelf.

, voorzitter

Er is sprake van cofinanciering. Wanneer de staten van Drenthe en de andere deelnemers akkoord gaan, gaat die mededeling naar de Stuurgroep Hanse Passage en vervolgens naar het bureau waar de INTERREG-IIIC-gelden worden verdeeld. Als dat bureau akkoord gaat, legt Europa er via het INTERREG-IIIC-programma ook geld bij, waarna het project geïmplementeerd kan worden.

, griffier

Ook dit project heeft een lerend effect. De regio Lubelskie had naar de conferentie in Assen twee afgevaardigden gestuurd en die hebben veel geleerd. De "Veenstra" van het parlement sprak namelijk nul minuten en de "Kloos" drie kwartier. Zij hebben van de Nederlanders kunnen leren dat wel wat evenrediger met de spreektijd kan worden omgegaan, maar omgekeerd hebben de Nederlanders en Duitsers van de Polen kunnen leren dat het goed is zich dwars door het gezelschap heen te mengen en zich daarbij niet tot het eigen clubje te beperken. Hierdoor werden met name de Duitsers gedwongen zich wat internationaler op te stellen.

Het was ook heel leerzaam te horen hoe in andere streken met de controlerende functie werd omgegaan. Dat lukt al wel wat, maar heel erg effectief is het allemaal nog niet. Maar aan de andere kant moeten de verwachtingen ook niet te hoog gespannen zijn, want zo hoog is het bedrag nu ook weer niet.

De VOORZITTER wenst de heer Baas en mevrouw Kaal veel succes bij hun verdere werk in het parlementariërsforum.

15. Sluiting

De VOORZITTER sluit om 17.05 uur de vergadering.

GB

TOEZEGGINGEN

gedaan in de vergadering van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie, gehouden op 8 september 2004 in het provinciehuis te Assen.

Pagina

- 3 De heer DIJKS zegt toe dat, zodra ze binnen zijn, de plannen van Emmen met de mening van het college daarover aan de staten worden voorgelegd.
- 5 De heer DIJKS zegt toe dat de staten een brief met nadere informatie over de kwestie Westo zullen ontvangen.